

נקודה למעשה

נקודות יסודיות בעבודת ה' במשנתם של רבותינו הק' לבית דינוב

השומר שלא נותן לכדור להגיע...!!

הכשרון למושכם בעבותות אהבה חזרה לאבינו שבשמים.

ערב אחד הכחין רבי שלום, שבחור אחד כבר נעדר זה הלילה השלישי ממסגרת הישיבה. למחרת קם ועשה מעשה, תר אחר כתובתו של אותו נער והתדפק על דלת ביתו, לדרוש בשלומו. הבחור פתח את הדלת והתבלבל מול דמותו של ר' שלום שהופיע בפתח, ר' שלום ניסה לברר סיבת העדרו, אולי הוא לא מרגיש טוב, או משהו אחר, אבל הבחור ניסה להתחמק: "אני מבטיח לכם שמשבוע הבא אני מגיע כל ערב".

אבל רבי שלום ניסה לדלות מפיו פרטים נוספים, עד שהצליח לשמוע מפיו שהוא התמכר למשחקי כדור-רגל. "השבוע יש משחקים גדולים כאן בירושלים, ואני לא רוצה לפספס שום ערב. בשביל זה אני נעדר בשבוע זה, אבל בשבוע הבא, אני ממשיך להגיע כל ערב", אמר הבחור בפנים.

רבי שלום בחכמתו החליט ללכת אתו הפוך על הפוך: "תסביר לי קצת על המשחק, מעניין לשמוע", ביקש ממנו. ניצוץ נדלק בעיני הבחור שהסביר לו שיש כדור ויש שער וקבוצות של אנשים מתחרות ביניהן מי יצליח לזרוק את הכדור אל השער. המגיד הירושלמי לא הבין: "מה הבעיה, שיבואו, יזרקו את הכדור וילכו לדרכם?". הבחור הסביר שיש שומר מיוחד שתפקידו לשמור מכל משמר שלא יצליחו לזרוק את הכדור אל השער. רבי שלום עדיין עשה עצמו כלא מבין: "הרי השומר לא עומד שם 24 שעות, אז תקשיב לעצתי: שיבואו מאוחר מאד, באישון לילה, כשהשומר כבר לא שם, וכך יצליחו לזרוק את הכדור שיגיע למטרה".

הבחור הצטחק: "אני רואה שכבוד הרב לא מבין, באמצע הלילה זה לא חכמה להצליח לזרוק את הכדור, כל החכמה זה להצליח לזרוק כששומר עומד בשער ולא נותן...".

לזה חיכה ר' שלום, והכה על הברזל כשעודנו אדום ורותח:

"אתה מבין, יקירי?, הקב"ה לא צריך שתבוא שבוע הבא לביהמ"ד, כשקל ונוח לך, הוא רוצה דוקא עכשיו כשהיצר מפריע לך ולא נותן לך להגיע, דוקא עכשיו הוא ממתין לך, עכשיו זה המשחק האמיתי".

וחמוצים ויש מאכלים מתוקים וערבים. התניא (בפרק כ"ז) מבאר מה שאמר יצחק לעשו 'עשה לי מטעמים כאשר אהבתי': "מטעמים לשון רבים, שני מיני נחת רוח, והוא מאמר השכינה לבניה כללות ישראל, כמו שבמטעמים גשמיים דרך משל, יש שני מיני מעדנים – אחד ממאכלים ערבים ומתוקים, והשני מדברים חריפים או חמוצים, רק שהם מתובלים ומתוקנים היטב עד שנעשו מעדנים להשיב הנפש".

על משקל זה מבאר רבינו את פרשתנו: "הנה האיש העובד השי"ת בתורה ועבודה, 'עובד ה' ייקרא לו. יתר עליו הנלבב העובד השי"ת גם בעסקי עולם הזה, שמחפץ מר למתוק ... מי שעושה מאכל ערב ממני מתיקה, זה אין חידוש, יתר עליו מי שלוקח מאכלים חריפים וחמוצים, ועל ידי התבלין עושהו מעדן, והוא משיב הנפש ביותר".

רבינו ממשיך לפי"ז לבאר את דברי רש"י – "שני גויים בבטן. אלו אנטונינוס ורבי שלא פסקו מעל שולחנם צנון וחזרת". לכאורה מה יש בצנון וחזרת. מפרשי הגמרא (ע"ז יא.) מסבירים שזה בא להראות את עשירותם, שלא היה חסר להם מאכלים כאלו גם לא בעונה הראויה להם. אבל רבינו מבאר את זה בדרך חסידות, שאנטינונוס ורבי היו נכדים וגלגולים של עשו ויעקב. "זוה מה שנראה לדעתי שכוננו חז"ל לדברים העולמיים (-גשמיים) הללו המוכנים להתמתק לתבלין בשם צנון וחזרת שהם חריפים בעצמם, ושבו והיו למעדן". החכמה היא לא לעשות מעדנים ממני מתיקה, החכמה היא לקחת דברים מרים וחריפים ולהמתיק אותם באמצעות תבלינים. לקחת פולי קפה מרים ולהמתיק אותם עם סוכר.

ויש בזה עומק נוסף.

היו אלה השנים שאחרי קום מדינת ישראל. מצבם של בני נוער רבים היה קשה, פירות הבאושים של מקימה הראו את אותותיה על הנוער, בזה שמשכו את לב הנוער לרדוף אחרי ההבל והסרחון. המגיד הירושלמי הגה צ'רבי שלום שברדן צ"ל החליט עקב כך לפתוח 'ישיבת ערב' באוירה מיוחדת לבחורים 'מתחזקים'. שם השתמש בכל כושר

בפרשת תולדות מתואר החלוקה שבין יעקב לעשו. רבותינו ז"ל האריכו לתאר כיצד התחלקו ביניהם, זה לקח עולם הבא וזה לקח עולם הזה.

אנו נוטים לתאר את עשו בדמיון שלנו כשהוא מסתובב בנילוי ראש ומבנסיים קצרים, אבל בואו נפשוט לרגעים את מנעלי הילדות, ונציג את עשו כמו שהוא באמת. הרי"ץ מליובאוויטש מביא בשם ה'בעל התניא' שעשו היה מלוכב בקפטה של משי ואבנט רחבה, ויש מוסיפים שהלך בשבת עם אנפלאות לבנות. העיקר בשבילנו זה מה שהיה התוכן הפנימי של עשו.

עוד משהו שצריך להכניס בראש, שלא כפי שיש נוטים לחשוב, שיעקב היה מופרש ומנותק מהעולם לגמרי, אמנם התורה מעידה עליו שהיה איש תם יושב אוהלים, אבל הוא גם אבל ושתה וכו'. מסופר על אחד שהיה ספון באהלה של תורה ותפלה, אבל גם היה מנותק מאנשים ומביתו בצורה מוגזמת, ואמרו עליו כמליצה שהוא "מלאך", כשאמרו את זה לאחד הצדיקים, התבטא: "אם הוא מלאך איני יודע, אבל מה שברור הוא, שהוא לא בן-אדם".

רבינו הבני יששכר מכניס לנו אור בפרשה: "יעקב נטל לחלקו עולם הבא, סטרא דקדושה, הגם שיעטרך לעסוק בעסקי עולם הזה בהכרח כמאכל ומשתה ומשגל, עם-כל-זה הוא דוקא להכרח המוכרח לעיני עולם הבא, היינו לעבוד בכח האכילה ההיא, ועשו נטל לחלקו עולם הזה, והוא להיפך, אפילו המצוה שעשה – דהיינו כיבוד אב, הכל להנאת עולם הזה, ובשקר גמור, וזה הענין הולך בכל דור...".

יש כאן מיסודות תורת החסידות. לא מבקשים ממך להיות פרוש ומנותק מהעולם, אדרבה, תאכל, תשתה, תעבוד לפרנסתך, אבל רק תכניס את הקב"ה באמצע, תאכל כדי שיהיה לך כח לעבודת ה', ותעבוד כדי שיהיה לך לשלם 'שכר לימוד', לקנות אתרוג, לקנות לשבת.

רבינו יורד לעומק נוסף, לא רק שאז נהפכים כל פעולותיו לעבודת ה', אלא שאז הוא גם יותר חשוב מזה שמתנתק לגמרי מהעולם הזה, ניקח דוגמא ממאכלים, יש מאכלים חריפים

◇ יודעי בינה ◇

קורות העיירה אשר קטנה בכמותה וענקית באיכותה. מקומה הגיאוגרפי היא ליד סאנוק - ריישא - קראקא - פשעמיש ועוד. אגב, שמה המקורי היא דינובו שתרגומה בסלובקית 'מחדש', וניתנה לה ע"י ולידיסלב השני שכינה תקופה כמלך פולין בשנות ר"ג לערך.

באותן שנים היתה דינובו עיר גדולה יחסית. מוקפת חומה ותעלת-מים. כלל המשפחות אשר התגוררו בה היו כשבע מאות משפחות. היותה שוכנת בצומת דרכים של העיירות הנ"ל הפכה העיר למרכז אדמיניסטרטיבי של אחוזות ומשקים חקלאיים בבעלות האצולה. הדבר השפיע על התפתחות הכלכלית של העיר. בשנת רע"ב הוענק לדינובו זכות לקיים שני ירידים בשנה, שנועדו בעיקר בזכות סחר-הבקר שהתנהל בהם. לאחר שנים הועבר לעיר שטחי אכסון ליינות הונגרים, ועם השנים התפתחה העיר ונעשתה למקום מסחרי בכל התחומים.

תושבים יהודים מוזכרים בדינובו כבר בשנת ה'שי"ב, ובמקום רווחה המסורת שלפיה היה רבינו שמואל בעל התוספות בין המתישבים הראשונים בה. בתקופה שבין שתי מלחמות-העולם הציבו זקני-העיר מציבה על קברו שבבית העלמין הישן.

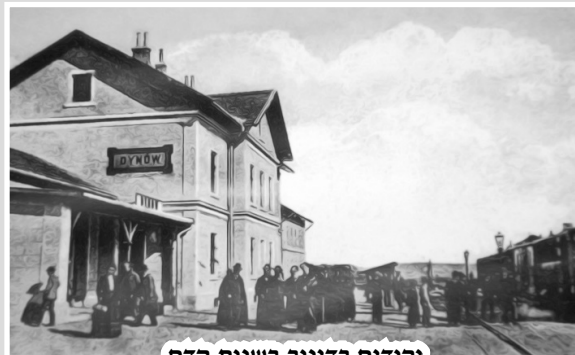
בדינובו ניתנה ליהודים זכות לרכוש בתים או לבנותם, ובשנת תקמ"ב היו 54 בתים בבעלות יהודים, מתוך 221 בתים בכלל העיירה. רוב יהודי דינובו היו מעוטי הכנסה ועסקו בחכירה ובמסחר, ואחדים מהם היו מלווים בריבית. חוקרי העיירה מציינים כי ככל הנראה כבר בימים ההם היו ביניהם סוחרים, שסחרו במקומות אחרים ברחבי פולין כולה.

בסביבות שנות תק"מ נודע סוחר עשיר מדינובו שכיניו היה "דער רייכער וואלוויש", שניהל עסקים ברחבי פולין, ושנים אחדות לאחר מכן נתפרסמו שמותיהם של ישראל טאג', נחמיה וויינרב ושמואל גרינס, סוחרי תבואה, יערות ועצים; הם השיטו דוברות עד לגדאנסק. אולם רוב יהודי המקום התפרנסו על מסחר זעיר, מלאכה ורוכלות. בשנים אלו עזבו 11 משפחות עניות את העיר במסגרת תוכנית השלטון האוסטרי להתיישבות חקלאית של יהודים. התיישבותו של רבינו הק' רבי צבי אלימלך שפירא בדינובו השפיעה רבות על פרנסת יהודי המקום, אשר רבים מצאו את פרנסתם בשירות האדמו"ר וחסידים נהרו אליו בהמוניהם.

אבל עשרות שנים עוד קודם בואו של רבינו הק' הבני יששכר לדינובו כבר עמד על תילו בית-הכנסת הגדול, בנוי בצורת עיגול וצוירי שמן עיטרו את קירותיו ותקרתו. לידו נמצא בניין של ההקדש. על קדמוניותה של הקהילה העיד גם בית-הקברות הישן; בית הקברות החדש קודש כנראה עוד שנים רבות קודם לכן. המשך בגליון הבא בעז"ה.

הערות על ספרו, ונמנע מלעשות כן.

וכן על צדיקי בית בעלזא מקובל אשר אמרו כי בספר הק' בני יששכר מונח האור הגנוז אשר גזזו הקב"ה מששת ימי בראשית לעתיד לבוא. וכן כאשר הביא הרה"ק רבי דויד מדינוב ז"ע בן רבינו הבני יששכר ז"ע לפני כ"ק הרה"ק רבי יהושע מבעלזא ז"ע את הספר 'מעין גנים' שחיבר אביו הבני יששכר על הספה"ק "אור החיים" מהגה"ק ר' יוסף אירגאס מגרושי ספרד, נענה המהר"י ז"ע ואמר: דאס איז נישט קיין ספר, (זה אינו

יהודים בדינוב בשנות קדם

ספר). וכאשר ראה המהר"י ז"ע את תמיהתו ותמיהת הסובבים שמתפללים לשמוע שזה לא ספר. נענה ואמר: זה אינו ספר, דאס איז א הארץ אויס רעדעניש, דאס איז א פלאם פייער, (זה זעקת הלב, זה להבת אש). נענה הרה"ק רבי דוד ז"ע ואמר: אספר איך חיבר אבי הק' את הספר הזה. היה זה כאשר נחלה מאוד ועברו יותר מ' שבועות ולא השתפר מצבו, אלא אדרבה בריאותו החמירה, והיה ממעט באכילה ושתייה וגונח מעומק הלב, ובני הבית ניסו את כל מיני הרפואות ולא הועיל מאומה, ועד שהביאו רופא גדול שיבדקו. וכאשר בדק הרופא את הרה"ק ז"ע אמר: אין זה מחלה גופנית, יש לו תשוּקה עזה לאיזה דבר וכאשר ימלא תשוּקתו אזי יוטב לו. ובני הבית לא ידעו באיזה תשוּקה מדובר, מה כבר יכול אביהם הק' להשתוקק?! וכאשר שמע רבינו הבני יששכר ז"ע את הדברים לקח נייר ודיו, וסגר עצמו בחדר לכמה ימים ואז כתב את הספר 'מעין גנים'. לאחר כמה ימים שהיה סגור בחדרו, הוציא מלבו הק' אנחת רווחה, ואמר לבני הבית, שהוא מרגיש כעת יותר טוב, וסיים הבני יששכר: עתה גליתי פרצופם האמיתי של המשכילים, ומאז החל מצבו להשתפר עד שהבריא וחזר לכוחותיו.

אותה עיר אשר כאמור נתפרסמה בחוצות העולם מלאה בהיסטוריה מעניינת, בת סימני יהדות וחסידות, כפי שנפרט בעז"ה בפרקי המאמר.

בעיון בספרי הזכרונות של יהודי פולין - גאליציא לדורותיהם מגלים מעט מזעיר על

עם התקרב ימי הלולא קדישא של רבינו כבוד קדושת הרה"ק רבי צבי אלימלך ז"ע מדינוב, בעל ה'בני יששכר' ועוד, ולקראת ההכנות הקדחתניות לקליטת עלייתם של המוני בית ישראל להשתטח על ציונו הק' בדינוב, נעלה לטובת חברי הקהילה, קוראי הגליון, פרקי תולדות אתרא קדישא דינוב, מאורעותיה מהיווסדה, ועד חורבנה.

אין הפרקים מרהיבים לאמר כי הכל בהם, אבל מקצת ותמצית שנות דור של האי מקום קדוש, אשר ממנו יצא אור החסידות ולהבות הקדושה לכל רחבי גאליציא ומשם לכל העולם כולו, על זה קיראו והתענגו.

שמה של העיירה דינוב מוכרת לכל חסיד באשר הוא. משנתו של רבינו הרה"ק הבני יששכר ז"ע מאירה את דרכיו ואת חייו של כל אחד המבקש לצעוד בדרכי רבינו הק' אור שבעת הימים הבעל שם טוב הק' ז"ע. עוד בתקופת רבינו כבר פקעה שם ספריו הקדושים כאבן מאירה לצדיקי אותו הדור. וכפי שסיפר כ"ק האדמו"ר

מצאנו קלויזנבורג זצוק"ל, על הרה"ק רבי נפתלי הערצקא מראצפערט זצוק"ל אשר נכנס פעם אל הקודש פנימה לפני תקיעת שופר ומצא את רבו הקדוש הגה"ק ה"דברי חיים" מצאנו ז"ע מעיין בספר בני יששכר שנדפס אז לפני זמן לא כביר. והרה"ק הנ"ל שהיה מחריפי החסידים התפלא על כך שרבו מעיין בשעה כזו בספר חדש. באותו ערב בשולחן הטהור נענה הדברי חיים ואמר: אי אפשר כבר לסבול מהחסידים של זמננו, הם הולכים ומסתכלים כבר באיזה ספר הרבי שלהם לומד, וכי למה לא יבינו שאם הרבי מסתכל בספר, מסתמא היה המחבר בעל רוח הקודש.

וכן מובא כאשר פעם אחת בעת שנפגש הרה"ק מוה"ר אליעזר צבי מקאמרנא ז"ע עם הרה"ק רבי שלמה אב"ד מונקאטש זצוק"ל בסעודת ראש חודש, סיפר מהרא"צ: כשיצא לאור הספר הקדוש בני יששכר, לקחו אדוני אבי - הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמרנא ז"ע, ותוך עיונו בו רצה לרשום אי אלו הערות בשולי הגליון. פתאום נפלה עליו תרדמה וראה בחלומו כי אנשים רצים לשמוע את דרשתו של בעל 'בני יששכר', ואף הוא רץ עמהם. כשהגיע לפתח האולם לא נתן לו שמר הפתח להיכנס. שאל לשומר, על מה זה ולמה, השיב, מכיון שלא טרח מר להכירי בחייו, גם כאן בעולם העליון אין לו רשות לשמוע את דרשתו. רצה הרה"ק מהרי"א לפחות להסתכל בחור המנועול, ונתן לו השומר רשות לכך, וראה את עקביו שהיו מאירים כאור השמש בצהריים. כשהתעורר הרה"ק מהרי"א מקאמרנא ז"ע סיפר את חלומו, ואמר מעתה אין לי רשות גם לכתוב

בשבתות שעברו פרשת וירא - חיי שרה שהו בדינו קבוצת יהודים, גם בשבת זו פרשת תולדות ישהו בדינו כמה קבוצות בניהם קבוצה שהגיעו להילולת הרה"ק רבי הערש מרימנוב ונשארו לשבת בדינו, כמו"כ בשבתות הקרובות ישהו קבוצות בדינו.

כפי שכתבנו בגליון הקודם שבגליון הקרוב נרחיב אודות חודש תשרי בדינו, אז נביא כאן תקציר חודש תשרי בדינו:

ירחא קדישא בבית דינו

מוצאי חודש חשון אשר המליצו הצדיקים כי החודש מרחשין שפתייהו של ימי הרחמים והרצון, נעלה זעיר מזעיר בתמצית הרושם העז של חודשי אלו תשרי באתרא קדישא דינו, בצל רבינו הק' הבני יששכר ז"ע, ועל אותות עילאיות שעברו על בני קהילת דינו בימים הטעונים במשא קודש לעילא ולעילא.

שנה זו מצויינת היתה בהמולת אורחים המונית שפקדו את בנייני הכנסת אורחים בדינו בימי הסליחות וערב ראש השנה. הקשיים שפקדו את רבבות החסידים שנטעו לשהות בצל ציונו הק' של מהר"ן מברסלב ז"ע באומן במסירות נפש, חנו ונסעו דרך דינו. שם עצרו לטעימה והתרענות, ותפילה על הציון הק' לסייעתא דשמיא בדרכם אל אומן.

כבר קודם שבת סליחות הראשונה כבר נראו מאות חסידים בדינו, מהם אשר שהות הקצרה במקום היתה להם למשב נפש ממש. הלחצים ואי הבהירות שליוותה אותם מצאו פינה של רוגע ושלוה בהכנסת האורחים והצוות הגדול שקיבלו כל אחד ואחד במאור פנים ובכיבוד של אוכל להשיב רוחם, לעודדם ולחזקם בדרכם למחוז חפצם באוקראינה מופגזת.

היערות מוגברת

ומארה"ק אחר השלמת ההיערות לקראת ראש השנה, לקליטת האורחים בבית דינו כמסורת רבת השנים, הגיעו צוותות מוגברות של חברי קהילת דינו להכין את כל צרכי החגים, את כלל שירותי האירוח למשפחות ולאורחים הרבים העומדים לשהות הצל הקודש בימים הקדושים.

מבצע השינוע המורכב של כל מעדני המאכלים כמנהג לדינו עבר בהצלחה בס"ד. ערכות סימני הברכה לראש השנה. מאות קילו בשר, מאות בקבוקי יין ולחיים. גישם ממגון סוגים לסימני ברכה, וכל מטעמי ומגדני ימים טובים, הכל בשפע ובריווח, בעין טובה ורחבה.

שבתות סליחות

קבוצות של חסידים התארחו בדינו בשבת סליחות הראשונה. כולם שבעו והתענגו מטוב השבת. בתפילות המרוממות. בסעודות השבת המצויינות והמפורסמות משולחן מטבח דינו.

לקראת שבת סליחות השני - ערב ראש השנה הגיעו 2000 חברי קהילה מארה"ק לשהות בצל רבינו בימים הנוראים.

למען הסדר והנעימות קבעו את קהילה לשני קבוצות. כשהלק אחד שהו בשב"ק בז'קופנה. מקום אירוח מפליא ומדהים להכין הנפש והמוח לתפילות ועבודת הקודש של החג הקרב.

קבוצה שניה של 150 חברי קהילה נסעו קערעסטיצ'ה. שם התארחו בתמחם דינו. וכמסורת קהילה, עברה השבת בהתרוממות מיוחדת בדיבורי חברים וגיבוש הנפשות. התפילות בהתלהבות, והסעודות עם הזמירות המרגשות אשר משכו רבים מהשהים בקערעסטיצ'ה שבאו לחזות ולהרגיש ולכסוף מנועם השבת המתאמת ומתאחדת בין חברי קהילת

מוסדות 'בני יששכר' בדינו

בנין 'בית צבי ופייגא' נדבת בנם הרב ר' אליעזר קעסטנבוים ובנו ר' יואל שליט"א

דינו.

במוצאי מנוחה עלו חברי קהילה לציון הק' של אוהבם של ישראל הרה"ק רבי ישעילע ז"ע לתחינת סליחות זכור ברית לבקשה שיזכור אהבתם של ישני עפר הצדיקים ויחיה זרעם לשנה טובה ומתוקה.

ערב ראש השנה

מיד אחר הסליחות נסעה קבוצה לאתרא קדישא מחוז חפצם דינו. ומיד באשמורת הבוקר קיבל כל אחד את חדרו, מסתדרים וממשיכים בעבודת הקודש. תפילת שחרית, התרת נדרים ואחר טעימת פת שחרית, יצאו כל בני החבורה להעתיך לישועה בציון המצוינת - מקום המסוגל - של הרה"ק רבי אלימלך ז"ע בלידענסק.

כמקובל מדי שנה נאספו שם כל קהילת באמירת תהילים, ובשירה זומרה שפכו שיח לפני מרומים שזכותו הגדולה של הרבי הגדול תשפיע להתברך בכתובה וחתימה טובה.

גדושים במטענים עילאיים נפרדו מהציון הק' לעבר דינו. וכחזא מחזא ניצלו את ההזדמנות של שרי שמים הפתוחים ועלו בדרך להשתטח על הציונים הקדושים בלאנז'הוט, להספיק עד שעות רוחניות ברגעים האחרונים של השנה החולפת.

וכשהכונות בבנייני הכנסת אורחים בעיצומן, לקראת השלמתן בשיא ההידור, עלו בני קהילה לציון הק' של רבינו הבני יששכר ז"ע, להתפלל על רוח נכון ומוח נבון שיעבור הימים הבאים ברוחניות וברגעים עילאיים, בחינת תכין לבם לקשיב אזנך.

ראש השנה

והנה אתא יומא טבא - תפילת המנחה האחרונה של תשפ"ב בהתלהבות בהיכל הגדול, ומיד אחרי זה תפילת ערבית בניגונים המסורתיים המביאים כל לב להתרגשות ולהתעוררות של ימי הדין והרחמים, של התקרבות ודבקות בקל עליון.

וכעבודת התפילה כך עבודת האכילה. שולחנו של אדם מכפר עליו. הסעודות המאחדות באוירה ייחודית שרק בדינו קיימת העלו את האוירה טפחיים ויותר מעל גבי הקרקע להתחבר לשעתא קדישא.

שירות ותשבחות. ניגונים ופיוטים משלבים את האורחים, את המשפחות לקול גדול המהדהד לרקיע. עד אשמורת הבוקר ישבו בקיבוץ חברים בתענוגי קודש להתעלות לקראת היום הבא לכתובת ספר חיים לכל אחד ואחד.

בזמן הנקבע מתאסף הציבור הגדול לתפילת שחרית בניעמת ימים הנוראים, עטופים בטלית, צמודים למחזור התפילה מבקשים ומחלים פני צור עולמים.

כהכנה נכונה לפני התקיעות מוסיפים טהרה בטבילה במעיין הבני יששכר, ותפילה מיוחדת על הציון הק'. שם לומדים במשנת רבינו הק' כמנהגו של הרה"ק הדברי חיים מצאנז ז"ע, אשר כידוע היה עורך את ההכנה לתקיעות בלימוד בספר הק' בני יששכר המסוגל לטהרת הנפש.

האוירה דערוהיבן בעת התקיעות ובתפילת המוסף, בניגונים מעוררים כמנהג בית דינו. פיוט ונתנה תוקף בניגון המיוחס לכ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן זצוק"ל. פיוט אין קצבה בניגון המיוחס לרבינו הק' הבני יששכר ז"ע. בקול נעים ורנן. בהתרגשות שאין לתאר, בתחושה רוחניות גבוהה מעל גבוה.

כשעתיים קודם השקיעה הסתיימה התפילה

המיוחדת, ומיד ניגשו לסעודת יום טוב במעדני מלך, דגים ובשר לכבוד היום הגדול.

לפנות ערב יצאו כל הציבור לנהר דינו למנהג אמירת תשליך בהתרוממות המסורתית, בדרך מלווה בניגוני החג וזמירות ארשת שפתינו יערב לפניך לקבל ברחמים ובכרצון סדר עבודתנו.

ב' דר"ה

ובאותו ברען ניגשו ליום השני של ראש השנה. וכמעשהו בראשונה חזר ונשנה עבודת התפילות וסעודות החג בליל יום טוב ולמחרת בתפילת שחרית.

לפני סדר התקיעות נאמרו פרקי תהלים ותפילת קל מלא רחמים לזכר נשמתם של ארבע מאות בני קהילת דינו שנטבחו ונשרפו בעיצומו של ראש השנה תרפ"ט, בפרוץ המלחמה הקשה, הי"ד.

במוצאי החג התפזר הקהל בשירת שובו לכם לאהליכם ובראשיכם אלוקיכם. כשקבוצת מתנדבים נשארה להמשיך בעבודת הקודש של הכנסת אורחים לקהל הגדול העומד לבקר במקום. ומהם אשר נשארו עד יום הכיפור, לשהות לראשונה בבית דינו בקערעסטיצ'ה.

צום גדליה

למחרת החלו לפקוד את בנייני הכנסת האורחים חסידים אשר שבו מאומן. תשושים ועייפים מצאו נוחם בדינו. שם הוכן מבעוד מועד מיני דגנים ושתייה חמה וקרה, וסעודת אויספאסטן במוצאי צום גדליה.

כל הלילה ובשעות של מחרת נהרו המוני איש בדרכם מאומן למחוז חפצם ברחבי תבל. כולם התקבלו בשמחה ובכבוד, לרענן ליבם וגופם.

שבת שובה

קבוצה של חמישים איש התארחו בשבת שובה בדינו. חסידים שחזרו מאומן ועקב קשיים ומגבלות הגבולות נתקעו בדרכם. כאן קיבלו בחינם את כל צרכי השבת. אכילה ולינה ברחבות ובנעימות.

זמן שמחתנו בעיר מקדשנו

ימי הסוכות בקהילת דינו ירושלים ידועים כחג של שמחה רצופה מערב סוכות ועד מוצאי שמחת תורה. חגיגה אריכתא.

התפילות ביום טוב בביהמ"ד דינו ברוב עם התנהלו ברגשי קודש ובהתרוממות של אחדות ואחוה. וכך כל יום של חול המועד בתפילות סדורות.

יום ראשון דחול המועד התקיימה התפילה המסורתית בהשתתפות כל חברי קהילה אשר באו מכל רחבי הארץ, מרחוק ומקרוב לתפילות מרוממות, באמירת הלל לקול צלילי תרועה וזמרה, בשירת שמחה והודיה לקל חי.

לאחר התפילה שנמשכה שעות ארוכות הסב קהל לסעודה של מצוה בשולחנות ערוכות בטוב טעם בסוכה הגדולה בגג בית המדרש.

ליל הושענא רבא - חיתום ספרי החיים, התקבצו בני החבורה לקריאת משנה תורה וסעודת החג כמנהג חסידים.

למחרת ששו ושמו בשמחת התורה בני קהילה בגילה ורינה בתפילות והקפות, בריקודים ומעגלים הורים וילדים, אשר נהנו מימי מתיקה בעת הקפות ועליית כל הנערים.

עבר חלף חודש מלא משא קודש עליון, אשר נחרט בלב ובראש של כל אחד ואחד שוכה להיות בבית דינו, בפולין ובירושלים, ומלווה אותו ואת ביתו לכל השנה כולה לחיים טובים ושלוים.

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינו רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה